

Kaos kilisesi Korint - Çapulcular takımı

Giriş:

Geçen hafta harika bir hakikat öğrendik: 1.Kor 1:25 "Çünkü Allahın akılsızlığı insanların akıllılığından daha akıllıdır. Ve Allahın zayıflığı insanların kuvvetinden daha kuvvetlidir.

Apostollar insanca bir din kurmaya çalışmış olsalardı, kesinlikle "İsa haça gerildi" diye bir haber uydurmazlardı.

1793 yılında Fransız devriminde hristiyanlığı tamamen yok etmeye çalıştılar. Maksimilyan Robespierre, en radikal reformcu, teklif etti: "En yüksek varlık dini" diye bir şey yaratılsın. Bir sene geçmedi, giyotinde kafasını kestiler.

Ama başkaları o dini devam ettirmeye çalıştılar. Oysa birkaç sene sonra birisi kilisenin bir patriarhına ağlaştı, yeni din hiç de popüler olmamış. O zaman patriarh cevap olarak bir paket yolladı. İçinde iki tane direk, 4 tane kocaman enser bir de çekiç vardı.

Bir de bir not: "Yeni bir din yaratmak için, kendini bu tahtalar mıhlattır, öl... üçüncü gün yeniden ölümden diril. O zaman insanlar sana iman edecekler, dinin çok popüler olacak."

Evet, Allahın standartları insan standartlarına ters düşüyor. Ve bugün görecez ki, topluluğumuz da o hakikatı gösteriyor, yamsıtıyor.

1.Kor 1:26-31

26 Kardeşler, bir bakın nereden çağrıldınız: insanca bakarsan, sizden çok kişi bilgili değildi, çok kişi kuvvetli değildi, çok kişi soylu değildi.

Evet, Pavlus Korint kilisesindeki imanlılar arasında bir statistika yapıyor, herkese tek tek soruyor: kaçınıcı sınıfa kadar okudun, kaç paran var, anan baban kim, tanınmış insanlar mı?

Sonuç: 3 tane zengin, 297 tane fakara. 10 kişi universitet bitirmiş, 290 kişi ilk okul. 2 kişi soylu, 3 kişi devlet adamı, 5 kişi firma sahibi.... 290 kişi basit işçiler.

Allah kocaman Korint kasabasında bula bula onları mı buldu? Bunlar mı Allaha layık olan kişiler. Ciddi olamazsın!

Ama Pavlus çok ciddi:

27 Ama Allah bu dünyanın aptal kişilerini seçti, akıllı kişileri utandırsın diye. Ve bu dünyanın zayıf kişilerini seçti, kuvvetli kişileri utandırsın diye.

28 Ve Allah bu dünyanın aşağıladığı ve hor görülen kişilerini, hani en olmayacak kişileri seçti; öyle ki, sayılan kişileri hiçe indirsin.

29 Öyle ki, hiç bir insan Allahın önünde övünmesin.

Aptal, zayıf, aşağılanan, hor görülen kişiler - evet, kilise budur. Var bazı zenginler, soylular v.s. ama çoğunluk başka. Ve bu yeni bir prensip değil: Rab hep öyle çalıştı.

Rab eskiden beri zayıf ve uygun olmayan kişileri alıp kendi işinde kullandı:

(1) İsrail halkının kendisi

Yasa 7:7

RAB'bin sizi sevmesinin ve seçmesinin nedeni öbür halklardan daha kalabalık olduğunuzdan değil. Siz sayıca öbür halklardan azdınız. 8 RAB size sevgisini göstermek ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı;

İsa 51:1-2

"Doğruluğun ardından giden, RAB'be yönelen sizler, beni dinleyin: Yontulduğunuz kayaya, Çıkarıldığınız taş ocağına bakın. 2 Atanız İbrahim'e, sizi doğuran Sara'ya bakın. Çağırıldığında tek kişiydi İbrahim, Ama ben onu kutsayıp çoğalttım."

1.Samuel 13:19-20

Bütün İsrail ülkesinde bir tek demirci yoktu. Filistliler, "İbraniler kılıç, mızrak yapmasın" demişlerdi. 20 Bu nedenle bütün İsraililer saban demirlerini, kazma, balta ve oraklarını biletmek için Filistliler'e gitmek zorundaydılar.

(2) Gideon

Hakimler 6:11-16

11 RAB'bin meleği gelip Ofra Kenti'ndeki bir ağacının altında oturdu. Yoaş'ın oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan kurtarmak için üzüm sıkma çukurunda dövüyordu.

12 RAB'bin meleği ona görünerek, "Ey yiğit savaşçı, RAB seninledir" dedi.

13 Gidyon, "Ey Efendim, eğer RAB bizimleyse bütün bunlar neden başımıza geldi?" diye karşılık verdi, "Atalarımız RAB'bin bizi Mısır'dan çıkardığını söylemediler mi? Bize anlattıkları RAB'bin bütün o harikaları nerede? RAB bizi terk etti, Midyanlılar'ın eline teslim etti."

14 RAB Gidyon'a dönüp, "Kendi gücünle git, İsrail'i Midyanlılar'ın elinden kurtar" dedi, "Seni ben gönderiyorum."

15 Gidyon, "Ey Efendim, ben İsrail'i nasıl kurtarabilirim?" diye karşılık verdi, "Ait olduğum boy Manaşşe oymağının en zayıf boyudur. Ben de ailemin en genç adamıyım."

16 RAB, "Ben seninle olacağım" dedi, "Midyanlılar'ı tek bir adamı yener gibi bozguna uğratacaksın."

Tarih boyunca Rab zayıfları alıp kullandı

(3) Saul ve Davut

1.Samuel 9:2

Saul adında genç, yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu.

Be zaman halk Saul'u gördü, hani Rab onu kral olarak seçti diye, herkes dedi: "Aaa bu oldu artık. Tam kral olacak olan adam!" -- Ama adam sadıkan kalmadı, Rab onu sonunda reddetti.

1.Samuel 16:7-11

"Ama RAB Samuel'e, "Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma" dedi, "Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar."

8 İşay, oğlu Avinadav'ı çağırıp Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB bunu da seçmedi" dedi. 9 Bunun üzerine İşay Şamma'yı da geçirdi. Samuel yine, "RAB bunu da seçmedi" dedi. 10 Böylece İşay yedi oğlunu da Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB bunlardan hiçbirini seçmedi" dedi. 11 Sonra İşay'a, "Oğullarının hepsi bunlar mı?" diye sordu. İşay, "Bir de en küçüğü var" dedi, "Sürüyü güdüyor." Samuel, "Birini gönder de onu getirsin" dedi, "O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız."

Davut'u saymadı bile, hiç aklına gelmedi ki, onu Samuel'e tanıttırsın.

Yaşlanınca Davut büyük kral oldu, kendine saray yaptı. Sonra dedi: "Rab uygun değil ben sarayda yaşayayım, sen gene palatkada" - Rabbin cevabı:

2.Sam 7:8

"Şimdi kulum Davut'a şöyle diyeceksin: 'Her Şeye Egemen RAB diyor ki, halkım İsrail'e önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım.'"

"Sıkılma, bana saray filan lazım değil. Benim gücüm var, en önemsiz kişiyi alayım, onu büyük yapayım... Onun için beni merak etme, ben sokakta kalmam!"

Rab neden öyle çalışıyor?

30 İşte, O sebep oldu, Mesih İsa'dasınız. Mesih bizim için Allahtan gelen bilgilik oldu: doğruluk ve kutsallık ve kurtuluş odur.

31 Nasıl da yazılmıştır: "Kim övünürse, Allah ile övünsün!"

Madrid, Barcelona, Bayern Munchen gibi zengin futbol takımları ne tapıyor? Milyarca para harcayıp dünyanın en hızlı futbolcuları satın alıyorlar. Onlarda bir takım kuruyorlar ve böylece dünyanın en büyük takımları oluyorlar, pokallar, şampiyonlukları kazanıyorlar.

Ama bir de düşün: öyle bir trenör olsun ki, gidiyor Brazilya'nın, Nijerya'nın, Pakistan'ın en fukara mahallelerine, öyle kızanları seçiyor, hani topal, bir gözü kör, okumamış... hani en fukara ve zavallıları.

Sonra onlarla ilgileniyor tek tek. Ve tek tek onların problemlerini çözüyor, onlara futbolu öğretiyor, onları geliştiriyor. Ama bunu yaparken, herkes onunla eğleniyor: "Sen deli misin? Neden kıymetli vaktini onlara harcıyorsun? Onlardan adam olmaz.

Ama sonra o büyük takımlarla oynuyor ve hepsini yeniyor. İşte, buna büyüklük diyecem. Ve Rabbin bizimie yaptığı budur. En sakat, en olmayacak insanları aldı ve onlarla büyükleri, güçlüleri utandırdı.

30 İşte, O sebep oldu, Mesih İsa'dasınız. Mesih bizim için Allahtan gelen bilgilik oldu: doğruluk ve kutsallık ve kurtuluş odur.

O sebep oldu İsa'dasınız: Bizim kurtuluşumuz baştan sona kadar Allahın işidir: kurtuluş haberini sana getiren sen miydin? Hayır Allah sana bir haberci yolladı

“Ama ben tövbe ettim!” - Apo 11:18 “Bunu işitince yatıştılar ve Allahı şanlayıp dediler. “Demek, Allah yaşama götüren tövbeyi Allahsız milletlere de verdi.”

“Ama ben iman ettim!” - Apo 16:14 “Lidya seslerken, Rab onun yüreğini açtı, öyle ki, Pavlus'un söylediklerine ön versin.”

“Ama ben imanda devam ediyorum, ben sadıkan kalıyorum Rabde” - öyle mi? Fil 2:13 Çünkü içinizde işleyen Allaktır. Kendi istediği gibi olsun diye, hem istek uyandıran, hem de işleyen Odur.”

Hayır, hiç bir konuda ağzını açamıyorsun, hiç bir konuda övünemiyorsun. Senin kurtuluşun Allaktan sana bir bahşıştir... hem hiç bir şey katamadım.

Sen gemide giderken dikkat etmemişsin, suya düştün ve boğulacan. Ama en sonunda birisi sana bir can simidi atıyor. Sen son gücünle tutunuyorsun, Seni gemiye çekiyorlar. Sen kurtuldun, zor soluk alıyorsun. Sonra... “Ama BEN o can simidine sarıldım, tutundum”... yahu, sana yakışıyor mu?

“Ben kitabı biliyorum. Ben öğrendim artık, ben İncil kursuna katıldım, bende diploma var”... öyle mi? Bak ne yazıyor burada: “Mesih bizim için Allaktan gelen bilgiler oldu: ”

Kocaman Pavlus, ki eminim KK'ı senden 100 kat daha iyi biliyor, o bile kuraj bulamıyor kendi bilgisiyle övünsün: hayır: MESİH bana bilgelik oldu. Grekçe: “Sofiya” oldu. Ancak İsa'yı anladıkça akıllı oluyorum, Allahın aklını öğreniyorum. Ama o bilgiyi ben kendim kazanmadım: Allah onu Sofiya, bilgelik yaptı bana.

Pavlus'un fırsatı vardı okumuşlukla övünsün... ama onu yapmadı. Bunca sene en büyük profesör altında, Gamaliel, okudu. Ama en sonunda bu anlayışa varıyor: Allah Mesih'i bana bilgelik yaptı.

Maalesef bugünlerde birçok kişi interneti kullanarak kendi bilgilerini göstermeye çalışıyorlar.

Sonra Pavlus 3 şey sıralıyor: doğruluk ve kutsallık ve kurtuluş odur

“Kurtuluş”

- bu nedir? Bugünlerde bütün dünyada İncil'deki gerçek müjde saptırılıyor. Diyorlar ki, Kurtuluş demek, Allah senin yeryüzündeki problemlerini çözüyor. Dakkada seni sıkan nedir? Parasızlık mı, kızanın mı olmuyor? Hasta mısın? İşte iman et, o zaman o problemler yok olacak, kurtulacan!”

Bu kurtuluş değil: ama orada geçen söz aslında ne demek istiyor: fidye. Seni bağlayan zincirlerini çözmek için ödenen bir fiyat. Daha açıkçası: sen köle idin; köleliğe satılmıştın: Şeytana, günaha ve ölüme köle idib.

Sonra merhametli bir kişi geldi, senin için bir fiyat ödedi: buna fidye diyoruz. Bir fidye karşılığında seni satın aldı

Rom 3:24

Herkes de, Allahın merhametinden bir bahşış olarak suçsuz sayılıyor. Çünkü bizim için Mesih İsa bir kurtulma fiyatı oldu.

İbra 2:14-15

Peki, madem evlatlar et ve kandandılar, O kendisi de aynı tabiyeti aldı. Öyle ki, ölmekle ölümün kuvvetine sahip olanı, hani Şeytanı, yensin. 15

Öyle ki, insanları serbest etsin, çünkü ölümden korktukları için hayat boyunca esir idiler.

İşte kurtuluş budur. Sen serbestsin eski bağlantılardan: köle değilsin artık Şeytana, günaha ve ölüme. Ama senin için o fiyat ödendi ya! Sen onu ödeyen kişiye nasıl davranacan? Artık serbestliğini kullanmayacan mı, ona hizmet edesin?

“doğruluk”

İsa doğruluk oldu. Paranın bir yüzü kurtuluş... işte biz hep oraya bakıyoruz. BEN, ben var ya, ben nasıl kurtulabilirim, ben nasıl sonsuz yaşam kazanabilirim? BANA ne olacak?

Ve o zaman İsa'nın haçına bakıyoruz. Hissediyoruz ki, orada bizim için bir fiyat ödendi, öyle ki kurtulalım.

Ama bu İsa'nın haçının sadece yarısı. Orada başka bir konu daha görüyoruz. Başka bir soru var, o da seninle hiç ilgili değil: Mesele değil SEN kurtulasın, ama ALLAH'ın kurtuluşu da söz konusudur.

Diyecen: “Allahın kurtuluşu diye bir şey var mı? Olur mu öyle saçmalık” Ne demek istiyorum? Mesele: Allahın doğruluğu; Allah doğru mudur? ADİL midir.

Bu aslında daha büyük, daha önemli bir konudur. Sen yaşasan da, yaşamasan da, cennete gidesin, ceheneme gidesin... bunlar hepsi ikinci derecede önemli.

Ama büyük soru bu: Şeytan ne zaman Allahın önünde çıkardı ve derdi: “Ey Allah, nerede kaldı senin sözün? Sen dedin ya: 'Günah işleyen can ölecektir'. dedin ya: “Hiç bir günah cezasız kalmaz!...”

Ama bakıyorum: sen sözünde durmuyon. Milyarca kişi her gün tonlarca günah işliyorlar, seni saymıyorlar, sanki senin yüzüne tükürüyorlar, senin kanununu çiğniyorlar... ve sen bakıyon; hiç bir şey yapmıyorsun. Nerede senin DOĞRULUĞUN, ha?”

Rom 3:25-26

Allah Onu bağışlatıran bir kurban olarak herkesin önüne serdi. Onun kanı ile ve iman etmekle bağışlatıyor.

Allah böylelikle doğruluğunu gösterdi. Ne de olsa, eski zamanlarda hep sabredip işlenen günahları cezasız bırakmıştı. 26 O istedi, şimdiki zamanlarda doğruluğunu gösterebilirsin. Hem kendi doğruluğunu açıklasın, hem de İsa'ya iman eden kişiyi doğru sayabilirsin.

İşte, Mesih'in hacında o oldu. Allah doğruluğunu gösterdi. İspatladı ki, Ben günahı cezasız bırakmıyorum.

1920'lerde bir antropolog Kafkas Dağlarını gezmişti ve orada yaşayan bir halkın yaşantısını anlatıyor: başka bir aşirete (plemeye) saldırı yapmışlar ve kazanan malları yığın yapmışlar. Ve o kabile reisi, başbuğ, vord - kesin buyruk verdi. Sabaha kadar kimse o mallardan bir şey almasın. Ve kim alırsa, ona 40 kırbaç.

Gece yarısı adamı uyandırıyorlar: “Efendimiz, bir hırsız yakaladık. O ganimet mallardan çaldı; ne yapılmalı?” Bizim şefimiz bunu duyunca uyku sersemi hiç düşünmeden hemen diyor. “Kim olursa olsun, dedim ya, ona 40 kırbaç. Yarın sabah ilk işimiz o olacak!”

Ve sonra soruyor, “Peki, hırsız kim? Kimi o kadar cesareti var, ben,im sözüme karşı çıksın?” Askerler sıkılıp en sonunda diyorlar: “Senin anan yaptı o işi? Ne dersin: cezayı yerine getirelim mi?”

Haydı çok zor bir çıkmaz: adam ne yapsın? Eğer derse “Boşver, anamdır. Olamaz ona ceza vereyim. O zaman herkes diyecek: “Sen iyi bir kabile reisi değilsin, taraf tutuyorsun. Sende doğruluk yok!”

Öbür türlü, eğer anama 40 kırbaç vursam, anam buna dayanramayacak ölecek. Bu sefer halk diyecek: “Nasıl adamsın? Kendi ananı ölüme yolluyorsun. Sende SEVGİ yok?”

Adam bütün gece düşünmüş taşınmış. Sabahlayın herkes tetikte duruyor, acaba ne olacak şimdi?” Ve herkesin önünde diyor: “Ceza mutlaka yerine getirelecek. Tam buyurduğum gibi anama 40 kırbaç vuracan.”

Sonra askerine buyurmuş “Ve anamdır, yaşlıdır deme, tam gücünle vuracaksın!”

Sonra adam herkesin önünde krallık rubalarından soyunuyor, anasının önüne geçiyor, kendi sırtıyla onu örtüyor, sonra askere diyor: “Şimdi vur, cezayı yerine getir. 40 kırbaç!”

Ve böylece tek bir hareketle iki iş bitirdi: doğruluğunu gösterdi, ve sevgisini gösterdi. Ve o kırbaçlanmanın izleri bütün hayat boyunca onun sırtında görüldü. Ona bakarak herkes görenilir: Bu kral adaletlidir. Hiçbir suçu cezasız bırakmaz.”

ve Üçüncü şey: İsa oldu ...

“kutsallık”

1.Kor 6:9-11

Yoksa bilmez misiniz, haksızlık yapanlar Allahın krallığını miras almayacak. Hiç aldanmayın! Ne zinacılar, ne puta tapanlar, ne gezginciler, ne homoseksüellik yapanlar, ne de onu yaptırınlar, 10 ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne içkiciler, ne küfürcüler, ne de dolandırıcılar Allahın krallığını miras almayacaklar.

11 Ve bazılarınız böyle idiniz. Ama Rab İsa'nın adıyla ve Allahımızın Ruhunu ile yıkandınız, kutsal kıldınız ve suçsuz kıldınız.

Apo 26:18

Öyle ki, onların gözlerini açayım. Öyle ki, karanlıktan aydınlığa dönsünler, Şeytanın kuvvetinden Allaha dönsünler. Öyle ki, günahların affını alsınlar; bana iman etmekle kutsal kılınan kişilerin arasında bir mirasa kavuşsunlar.'

Dur bakalım, iş o kadar basit mi? “İman etmekle kutsal kıldınız”... hepsi bu kadar mı? İman ediyon ve şak diye otomatik kutsal oluyorsun?

Evet... gerçekten öyle

1.Kor 1:2

Mesih İsa'da kutsal kıldınız ve kutsal olmaya çağrıldınız.

Bir kişi yeniden doğdu mu, o anında sekondada kutsal kılınıyor. Nasıl? Onun bütün hareketleri alışkanlıkları, düşünceleri birden değişiyor mu? Keşke !

Kutsallık başka bir şey: Allah ve onun hizmeti için ayrılmış bir mal. Allahla ilgili bir iş için seçili olmak. Kutsallık budur: değil temiz, ama ayrı, farklı.

Çıkış kitabında Rab Musa'ya buyuruyor, nasıl onun agası Harun bakahin olacak. Ve onun rubalarının öök büyük sembolik anlamı var:

Çıkış 28:36

"Saf altından bir levha yap ve üzerine mühür oyar gibi 'RAB'be adanmıştır'
sözünü oy; ya da RABBE KUTSAL

Harun lazımdı onu giyisin: hem başkaları görsün: "Bu adam farklı, bu adam bizim gibi değil. O bizim gibi düşünmez, onun akli fikri Rabde, Allahla anlaşıyor"

Hem de kendisi hep aynı düşüncede olsun.

Sanki Allahta iki tane sepet var: birisinde yazıyor GÜNAHKARLAR, öbürüsünde yazıyor KUTSALLAR. Ve bir kişi yeniden doğdu mu, Rab onu "günahkarlar" sepetinden alıyor, onu "kutsallar" sepetine koyuyor.

Ve ondan sonra, buna dayanarak insan değişebilir. Çok şükür ki, Rab demedi: "Önce değiş bakalım, ve yeterince değiştin mi, o zaman seni kutsallar sepetine koyacam"

1860 yıllarında Londra'da iyi yürekli, yardımsever zengin bir adam sokakta yaşayan kızanları kendi evine alırdılar. Ve bir gün Johnny adında 8 yaşında ufak bir çocuğu da almışlar.

Eski pıhtıları çıkarıp ona güzel rubalar giydirdiler. Önce onu güzel bir banyo yapmışardı. Herşey super. Ama fark ettiler, Johnny daha da korku içinde, konuşmazdı. Geceleri gördüler nasıl o yatakta rahat yatacağına, odanın bir kişesinde çönüyor ve korku içinde sağa sola bakıyor.

Ve bakıcı kadın gelip baktı onu kaldırsın ve fark etti, nasıl elinde bir şey tutuyor. Ne de yapsın, Johnny elini bir türlü açmıyor, bir şey saklıyor. En sonunda onun dikkatini başka tarafı çektiler ve elini açabildiler. Bir de bakıyorlar... bir kuru ekmek parçası. Johnny onu bokluktan çıkarmış ve saklamıştı.

Anladınız ne oldu, değil mi? O daha da eski alışkanlıklarını sürdürdü. Henüz alışmamıltı yeni pozisyonuna. O ailenin evlatlığı olarak bütün buzdolabi, bütün yemek deposu hazırda. Her an güzel, taze yemek bulabilirdi.

İşte, kutsallaşma öyle bir şey: yeni pozisyonumuza göre hareket etmek. Allah artık bizi başka kişi sayıyor, o yüzden, biz de artık başka kişiler gibi davranalım.

"Nasıl da yazılmıştır"... Bu bir aktarma Yeremya 9'dan.

Yeremya 9:23-24

RAB şöyle diyor: "Bilge kişi bilgeliğiyle, Güçlü kişi gücüyle, Zengin kişi zenginliğiyle övünmesin.

24 Ran diyor: Dünyada iyilik yapan, Adaleti, doğruluğu sağlayan RAB Ben'im. Kim övünmek isterse, bunu anlasın, bununla övünsün. Beni tanımakla övünsün, çünkü ben bunlardan hoşlanırım"

Son:

Bugün konuştuğumuz hakikatlar bize kuraj versin. Kuraj versin ki, Ran bizi ne kadar sevdiğini anlayalım. Rab seni bile seçti, ki sende aslında seçilecek bir tarafı yoktu.

O duyguyu tanıyor musun: kızan iken iki futbol takım kuruluyor. En hızlı oyuncular, en yapıcı çocuklar otomatik kaptan oluyor ve herkes kendine sırayla oyuncu seiyor. Ve en sonunda hep 2-3 kızan kalırdı, kimse onları kendi takımında istemiyor. İşte, sen onlardansınç

Ben de onu her gün yaşadım. Ama kaptanlar haklı, ben futbolda beceriksiz idim.

Çok şükür, Rabbimiz bize merhamet etti: hiç seçilmeyecek kişilerden başladı, en birinci onları seçti.

Peki, seçildikten sonra o kızan ne yapsın: "Eh, seçiliyim" deyip öyle devam mı etsin, yoksa kendini sıksın futbolu daha iyi öğrenmek için?

Neden onu söylüyorum? Çünkü maalesef, bugünlerde birçok kardeş bu hakikatı tembellik için bahane ediyorlar: "Aaa, Rab bizim gibi cahilleri seçti. Okumuşları sevmiyor!"

Ve bu laflarla hep cahil kalmak için açık kapı buldular. "Cahiller seçili" diyerek hep öyle devam et bakalım. İncili okuma, kendini sıkma, oturup sakın bir şey öğrenme"